

Σεῖς τὸ θεὸ τὸν κρύβετε μὲς τῇ βαθείᾳ σας τσέπη·
εἶναι γεμάτη; κάνετε μετάνοιαις ἕως κάτω,
δὲν εἶναι;... τότε τὸ Χριστὸ κάνεις σας δὲν τὸν βλέπει,
κι' εὐθὺς τὸν παραδίδετε 'στὸν Πόντιο Πιλάτο.
Τότε καμμιὰ δὲν γίνεται γιὰ τὸ Χριστὸ ἀντάρρα,
κι' ἂν ὁ Χριστὸς ἐμέθυσε, δὲν δίνετε πεντάρρα.

᾽Ω! ἀπὸ πόσους τ' ἄγια 'στοὺς σκύλους δὲν πετειοῦνται!
᾽Ω! πόσοι δὲν 'φασκέλωσαν κρυφὰ τὸν οὐρανὸ!
Καὶ πόσα χέρια ἀπ' αὐτὰ ὁποῦ σταυροκοπειοῦνται,
δὲν γδύνουν ἀσυνείδητα τῇ χήρᾳ, τ' ὄρφανὸ!
Καὶ ὅμως ἐρεθίζονται, ἂν 'λίγο ἕνας παίξει,
καὶ 'πῇ πῶς εἶπε ὁ Χριστὸς «Ἀμὰν, Χριστέ, κι' ἄς φέξη.»

Θρησκείας, πολιτεύματα, καὶ ὅλα τὰ πορνεύουν,
δὲν νοιώθουν μέσα 'στὴν καρδιὰ γιὰ τίποτε ἀγάπη,
καὶ ὅχι μόνον τὸν Χριστὸ ἀλήθεια δὲν λατρεύουν,
ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν **᾽Οσιρι**, τὸν **Βάαλ** ἢ τὸν **᾽Απι**.
Γι' αὐτοὺς καμμιὰ δὲν 'εῖσκειται ἀληθινὴ θεότης,
καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς φαίνεται σὰν ἕνας τροφοδότης.

Μακρυὰ ἀπὸ ψευδευλαβεῖς καὶ ψευδοκαλογήρους...
καὶ ὁ Χριστὸς ἂν ἔβλεπε τὴν ἀφοσίωσί τους,
ἐκεῖνα τὰ δαιμόνια, ποῦ ἔβαλλε 'στοὺς χοίρους,
βεδαίως θὰ τὰ 'πρόσταζε νὰ 'μποῦν μὲς 'στὸ κορμὶ τους.
Δὲν θέλει τέτοιους ὁ Χριστὸς 'στῇ γῇ ἀντιπροσώπους,
θέλει σωτῆρας, μάρτυρας καὶ λογικοὺς ἀνθρώπους.

Souris.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ.

Ἐν τοῖς διαφόροις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1082 φύλλου τῆς
Πρωτῆς ἀνέγνων «ὀθωμανικὸς στρατὸς ἐπιπεσὼν κατὰ
τοῦ ἐν Τυρνάβῳ ποιμνιοστασίου τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἤρ-
πασε τέσσαρας ἵππους καὶ τετρακόσια ἐβδομήκοιτα πρό-
βατα. Ταῦτα δὲ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ἐπὶ ἐλληνικοῦ
ἐδάφους κατὰ τὴν *Ἐφημερίδα*.» Δὲν διαμφισβητῶ τὸ
γεγονὸς ὡς μὴ λαβὼν χώραν· ἐπειδὴ δυστυχῶς εἶναι
γεγονός· οὐχὶ δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶ δυστυχέστερον, οὐδὲ τὸ
δεύτερον, οὐδὲ τὸ τρίτον. Πλειστάκις τὰ τοιαῦτα συνέ-
βησαν, καὶ ὡς μὴ ὤφειλε θὰ συμβαίνωσιν· εἶναι ἀπόρ-
ροια τῆς Κουμουνδουρείου ὀροθετικῆς μας γραμμῆς· αὐ-
ριον δὲ θὰ μᾶς ἀρπάσῃ ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς καὶ ἄνδρας
καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα, οὐχὶ ἐκ τῶν χωρίων, ἀλλὰ καὶ
ἐξ αὐτοῦ τοῦ Τυρνάβου τῆς στρατηγικῆς Θεσσαλικῆς πό-
λεως μας. Εἶπεν ἐν τῇ συμβάσει ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις
ὅτι ἡ ὀροθετικὴ γραμμὴ διὰ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους *Κρι-
τῆρι* θὰ διέρχεται· καὶ οἱ πολιτικοὶ μας γεωγράφοι ἐδέ-
χθησαν ὅρος *Κριτῆρι*. Ποῦ εὗρετε, κ. πολιτικοὶ καὶ στρα-
τιωτικοὶ, ὄρος *Κριτῆρι*, καὶ παρεδέχθητε γραμμὴν ὀρο-

θετικὴν ἐλαττωματικωτάτην, ἐπικρεμαμένην ὡς δαμό-
κλειος σπάθη ἐπὶ τὴν Λάρισσαν καὶ τὸν Τύρναβον, ἐκ
τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν τοῦ ὁποίου διακρίνονται τὰ
ἐπ' ὧμου ὅπλα τῶν φρουρῶν Τούρκων; Εὐρομεν, ἀπαντῶ-
σιν ἤδη οὗτοι, ἐνθα εὗρον καὶ οἱ κ. δημοσιογράφοι μας
τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου. Πόσον θαυμά-
σιοι γεωγράφοι εἴμεθα! *Κριτῆρι* ὀνομάζουσιν οἱ ἐν Τυρνά-
βῳ καὶ τοῖς περίξ ἄκραν (*ἀκρωτήριον*) ὄρους καλουμένου
κοινῶς *Λουσφάκι*, ἀπολήγουσαν εἰς τὴν Τυρνάβειον κοι-
λάδα, ὡς τὰ ἀκρωτήρια εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οἱ πολλοὶ
πολιτικοὶ μας ἐξέλαβον τὴν ἄκραν ταύτην ὡς ὄρος κα-
τάλληλον πρὸς στρατηγικὴν γραμμὴν· ὅπως καὶ τινες δη-
μοσιογράφοι μας ἐξέλαβον τὸ παρὰ τὴν ὀροθετικὴν γραμ-
μὴν μικρὸν χωρίον *Ἀργυροπούλι*, πλησίον τοῦ ὁποίου
ἐγένετο ἡ ἀρπαγὴ τῶν προβάτων, ὡς ποιμνιοστάσιον τοῦ
κ. Ἀργυροπούλου. Οὐδὲν ὅμως δὲ ἄπορον καὶ νὰ ἐρωτήσῃ
τις τίνος Ἀργυροπούλου τοῦ βουλευτοῦ Ἀλμυροῦ ἢ Ἀν-
δρου; Ὡστε ὡς βλέπετε, φίλε κ. Γαβριηλίδη, εἴμεθα
γεωγράφοι, ἰδίᾳ τοῦ τύπου μας, ἀγεωγράφητοι, μοναδι-
κοὶ εἰς τὸ εἶδος μας· πλάττομεν ὄρη καὶ μεταβάλλομεν
θαυματουργοῦντες τὰ ὄρη εἰς βουλευτάς.

Νέηλυσ.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**,

Τῆς συζητήσεως ληξάσης ὁ καθηγητὴς κ. **Μαγγίνας**
ἀνέγνω διατριβὴν «περὶ ὀστεώματος ἐμμίσχου κατὰ τὴν
σαρκώδη ὑπερφάν εἰς γυναῖκα 30 ἐτῶν.» Μετὰ τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς ἀρρώστου καὶ τὴν ἐπιτυχὴ αὐτῆς ἐγχείρησιν,
δι' ἧς ἐξηρέθη ὁ ὄγκος, δν καὶ ἐπιδεικνύει σπάνιον πάν-
τως εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ὁ ἐπιμελέστατος χει-
ρουργὸς ἐκθέτει ἐν συνόψει διαφόρους σκέψεις περὶ τῆς
πιθανῆς τούτου ἀρχικῆς παραγωγῆς. Ἐνῶ ἡ ἀκριβὴς μι-
κροσκοπικὴ ἐξέτασις δείκνυσιν ὀστέωμα ἐντεθλακισμένον
καθαρῶτατα φαινόμενον, αἱ ἐξηγήσεις αἱ διδόμεναι διὰ
τὴν γένεσιν τῶν ὀστεωμάτων τούτων ὑπὸ τῶν διασῆμων
Virchow καὶ *Cohnheim* δὲν φαίνονται ἐπαρκεῖς ὡς πρὸς
τὴν παραγωγὴν τούτου. Τέλος δὲ ἔκρινε τὸν ὄγκον τοῦ-
τον ὡς πολλοῦ λόγου ἄξιον καὶ πρωτότυπον εἰς τὸ εἶδος
του, μὴ ἀναγραφόμενον μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ὀγκολογίᾳ

Μετὰ τὸν κ. Χατζημιχαῆλιν παρατηρήσαντα τινὰ ἐπὶ
ἐπιστημονικῶν τινῶν ὅρων ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ.
Μαγγίνα, ὁ ὑφηγητὴς κ. **Χασιώτης** λαμβάνει τὸν λό-
γον, καὶ ἀνακοινοῖ τῷ συνεδρίῳ σπουδαιοτάτην μικροσκο-
πικὴν μελέτην «περὶ τοῦ ἀξονικοῦ κυλίνδρου τῶν νεύ-
ρων.» Ἐν ταύτῃ, διὰ βραχέων ἀναπτύξας πάσας τὰς
μέχρι σήμερον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐργασίας καὶ
μετ' ἐπιστημονικοῦ θαρρύους ἐλέγχων αὐτάς, συνάγει ἐκ
τῶν στενῶν αὐτοῦ μελετῶν τὰ ἐξῆς: Ὁ ἀξονικὸς κύλιν-
δρος εἶτε εἰς τὰς γυμνάς, εἶτε εἰς τὰς μυελοφόρους νευ-

ρικός ίνας ἀνήκων, εἶνε κυτταρικός καὶ οὐχὶ νηματοειδής· α) διότι ἀποδεικνύεται ἐν αὐτῷ πυρὴν, ἐνίοτε καὶ πυρηνίσκος, β) διότι, ἂν μὴ τοῦτο, ἀποδεικνύεται σκοτεινὴ τις θέσις πρὸς ἀντικατάστασιν ἐκείνου· γ) διότι ἀποδεικνύονται ἐν ταῖς μυελοφόροις νευρिकाῖς ἰσὶ γυροὶ μυελώδεις, οὐδὲν κοινὸν ἔχοντες πρὸς τοὺς δακτυλίους ἢ τὰς ἐντομὰς, ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἄκρον τῆς μυελώδους μεμβράνης διήκοντες, εἰς τρόπον ὥστε συνιστᾶται μία κυτταρική διαίρεσις, συγκειμένη ἐκ πυρῆνος (ἢ σκοτεινῆς θέσεως), ἐκ πρωτοπλάσματος (τῆς ἀξονικῆς οὐσίας) καὶ ἐκ μεμβράνης μυελώδους, ἢ προστίθεται καὶ ἡ μεμβράνη τοῦ Schwann, ὅπου αὕτη ἀρχεται νὰ ὑπάρχῃ. Τὰ κύτταρα ταῦτα, ἃ ἀποκαλεῖ ἀξονικά κύτταρα, ἀποτελοῦσι μίαν ἀδιάκοπον σειρὰν, ἀλλ' ὑπὸ ποικίλα σχήματα. Εἴτα ἐξετάζων τὰς πρωτοπλασματικὰς ἀποφύδας τῶν γαγγλίων ἀποδεικνύει ταύτας πάσας οὐσας τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ μέχρι σημείου τινὸς κυτταρικῆς· ἐρμηνεύει δὲ τὰς ἐν αὐταῖς παρατηρηθείσας διογκώσεις, ὡς θέσεις σκοτεινῆς. Οὕτω λοιπὸν παραλληλίζει τὰς νευρικὰς ἰνας πρὸς τὰ νευρικὰ κύτταρα, ἐξ οὗ ἐξηγεῖ καὶ συμβιβάζει τὰς διχογνωμίας τῶν ἱστολόγων.—Τὴν διατριβὴν ταύτην μίαν τῶν μᾶλλον σπουδαίων ἐν τῷ ἐκτυτῇ κλάδῳ μετὰ χειροκροτημάτων δέχεται τὸ Συνέδριον.

Μετὰ τοῦτον ὁ ὑφηγητὴς **Λουκάς Παπαϊωάννου**, ἐξ Ἀραχώθης, ὑπὸ μορφὴν οὐχὶ τὴν μᾶλλον λεπτογράμμου, ἐγκλείων παρατηρητὴν βαθὺν καὶ ἱατρὸν μάλα πεπαιδευμένον, καὶ κάτοχον τῆς γλώσσης, ὅπως ὀλίγοι τῶν ὁμιλησάντων, διηγεῖται ἐν ἐκτάσει τὰ κατὰ «τὴν ἐπιδημίαν τῆς Εὐφλογίας ἢ Ἐβλογίας τοῦ ἔτους 1872 ἐν Ἀραχώθῃ.» Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ταύτην, συμβῆσαν ἐν πόλει, 3,000 κατοίκων περίπου, δι' ὃ εὐκολος ἦτο ἡ ἀκριβὴς παρατήρησις, ὁ δεινὸς παρατηρητὴς, ἡδυνήθη τὸ μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τινὰ τῶν ἀμφισβητούμενων περὶ εὐφλογίας ζητημάτων, τὸ δὲ καὶ νὰ προσέσῃ ἄλλα τινά. Τὰ σπουδαιότερα ἐκ τῶν τὸ πρῶτον παρατηρηθέντων ὧν ἡδυνήθημεν νὰ ἀντιληφθῶμεν, εἶνε τὰ περὶ μεταδόσεως τοῦ νοσήματος, ἣν εἶδε μεταδοθεῖσαν καὶ κατὰ τὴν ἀ' περίοδον, καὶ δι' ἐλαχίστων ἀντικειμένων εὐρισκομένων ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ πάσχοντος, καὶ διὰ τῶν περιίπτωμένων μυῖων· ὅτι καὶ ἐμβολιασθέντες εἶτε διὰ δαμαλίδος, εἶτε δι' ὕλης εὐφλογίας, ὡς καὶ ἄλλοτε παθόντες, πάλιν προσεβλήθησαν· ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἐπωάσεως κυμαίνεται ἀπὸ 13—24 ἡμερῶν, καὶ τέλος ὅτι πολλάκις προέγνωσεν εὐφλογίαν ὡς ἐκ γραμμῆς ἐρυθρᾶς ἣτις παρηκολούθει τὴν διὰ τοῦ ὄνυχος σημείωσιν τοῦ δέρματος.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γεννᾶται μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν λαμβάνουσι πολλοὶ τὸν λόγον, ἐν οἷς οἱ κ.κ. **Κοντάκης**, στρατιωτικὸς ἱατρός, ἀναφέρων ὅτι εἶδε παθόντας εὐφλογίαν, οἵτινες, ἐκ νέου προσβληθέντες, ἀπεθάνον, **Ἀντωνιάδης**, στρ. ἱατ., ὅστις οὗτος ἀνέφερε περιστατικὸν ἀνθυπαπιστοῦ τινὸς, δις προσβληθέντος καὶ θανόντος κατὰ τὴν δευτέραν προσβολήν, **Ἀλμπανάκης** καὶ **Στεκούλης**, ἀναφέροντες παραδείγματα τρίς προσβληθέντων καὶ εἰς τὴν τρίτην προσβολὴν θανόντων, καὶ **Ζαμπακὸς**, ὅστις καὶ οὗτος εἶδε παρόμοια περιστατικά, ἀλλ' ἐν γένει παρετήρησεν, ὅπως καὶ ὁ κ. Παπαϊωάννου, ὅτι ἡ δευτέρα προσβολὴ ἢ ἦν ἀσθενῆς εὐφλογίᾳ πάνυ ἢ ψευδεφλογίᾳ.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἐκ Σπετσῶν κ. **Ὀρλάνδος**, ἀρκούντως μαρτυρῶν τὸ ἀνδρικὸν παράστημα καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας ἐξ ἧς ἐρχεται, ἀναφέρει ὀλίγα «περὶ δύο περιπτώσεων ἀναισθησίας καὶ ἡμιπληγίας ὑστερικής ἰαθειῶν διὰ τοῦ τρόμου» καὶ διηγεῖται τὴν ἱστορίαν α) γυναικὸς ἥτις, ἐξ ἡθικῆς ἀφορμῆς πεσοῦσα ἀναισθητὸς καὶ ἔκτοτε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καταλαμβανομένη ὑπὸ κεφαλαλγίας καὶ πίπτουσα λειπόθυμος, ἔφερεν ἐξετασθεῖσα ὁλόκληρον τὸ δεξιὸν ἥμισυ μέχρι τῆς μέσης ἀκριβῶς γραμμῆς ἐστερημένον πάσης αἰσθήσεως· αὕτη μετὰ ἐπάνοδον ἐκ μονῆς, ἐν ἣ πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν εἶχε μεταβῆ, συντρώγουσα μετὰ τῶν οἰκείων εἰς συμπόσιον, ἰάθη διὰ τοῦ ἐξῆς περιέργου τρόπου. Καθ' ἣν ὥραν ἔτρωγον, ἀνετράπη ἐξ ἀπροσεξίας ἡ λυχνία. Ἐκ τούτου παρὶς κατέλαβε τοὺς συνδαιτημόνας, καὶ δὴ καὶ τὴν πάσχουσαν, ἣτις ἔκτοτε καὶ τὴν αἰσθῆσιν εὗρε καὶ ὑπὸ τῆς κεφαλαλγίας καὶ τῶν λειποψυχιῶν οὐδέποτε προσεβλήθη· β) ὑπὸ τούτου τοῦ περιστατικοῦ ὁδηγούμενος τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν φόβον μετεχειρίσθη ἐπὶ δευτέρας γυναικὸς παρόμοια πασχούσης, ἣτις καὶ αὕτη μεγάλως ἐβελτιώθη, καὶ νῦν καλῶς πάνυ ἔχει διὰ τῆς μεταλλοθεραπευτικῆς ἐξακολουθοῦσα τὴν θεραπείαν.

Μετὰ μικρὰς τοῦ κ. Ζίφου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρατηρήσεις, καὶ τῆς ἀνακοινώσεως περιέργων τινῶν περιστατικῶν ὁμοίας φύσεως, ὁ καθηγητὴς **Παῦλος Ἰωάννου**, παρουσιάζων τὴν φωτογραφίαν ἀνδρὸς φέροντος πελώριον ὄγκον, καθικνούμενον ἀπὸ τοῦ βουδωνικοῦ σωλήνος μέχρι τοῦ ἀστραγάλου, (65. ἐ. τ. μ.) ὁμιλεῖ ἐπὶ τούτου διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν καλλιπεΐας καὶ καθαρᾶς γλώσσης. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις, λέγει, τοῦ ὄγκου εἶνε ὅτι πρόκειται περὶ ἐλεφαντιάσεως· καὶ ὁμως περὶ παντὸς ἄλλου καὶ οὐχὶ περὶ αὐτῆς πρόκειται. Ὁ ἀσθενὴς ἐνθυμεῖται ὅτι μέχρις ἐσχάτων, πρὸ 10 περίπου ἐτῶν, εἶχεν ἐτι καλῶς (εἶνε δὲ περίπου 30 ἐτῶν) ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐν τμήμα τοῦ ὁσχεύ, ἄτινα ἀμφότερα ἦσαν πλήρη, ἤρξατο μεγεθυνόμενον, καὶ κατὰ μικρὸν φθᾶσαν εἰς τὸ σημεῖον ὅπερ σήμερον βλέπομεν. Τὸ δέρμα τοῦ ὄγκου εἶνε τραχύτερον, ἀλλ' οὐχὶ σκληρόν, αἱ φλέβες διογκωμέναι καὶ παχεῖαι κτλ. Ὁ ὄγκος εἶνε βαρὺς, ἀλλὰ μικρὰν μόνον ἐνόχλησιν δίδει τῷ πάσχοντι, οὐχὶ σκληρὸς, καὶ παρουσιάζει διὰ τῆς ἐπικρούσεως εἰς μὲν τὸ ἄνω τμήμα, ἀκριβῶς διὰ γραμμῆς τοῦ κάτω χωριζόμενον, τυμπανικὸν ἦχον· εἰς δὲ τὸ κάτω σαφὴ κλυδάσμων κτλ. ἐξ ὧν πάντων ὁ κ. Π. Ἰωάννου συμπεραίνει ὅτι πρόκειται περὶ ὑδροκήλης πελωρίου, ἣτις παρέσυρεν ἑλικά ἐντέρου ἢ ἐπίπλοον καὶ ἐπεπλάκη οὕτω μετὰ κήλης καθαρᾶς. Ὑπόσχεται νὰ παραγγύῃ αὐριον τὸν ἀρρωστον, οὗ περιεργότερον οὐδεὶς βεβαίως εἶδε, διότι πάντες οἱ ἱατροὶ ὅσοι περιγράφουσι παρόμοια περιστατικά ἐπιπλοοκήλης μετὰ ὁσχεοκήλης, εἶδον πάντοτε πολλὰ μικρότερα τοῦ περὶ οὗ ἐνταῦθα πρόκειται.

Μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 12 1/2.